

„Wielobarwność filozofii” – Poznań, 28 marca 2012

Konferencja dla młodzieży odbywająca się w ramach *Poznańskiego Festiwalu Nauki i Sztuki*

Plan konferencji:

11.00 – Piotr W. Juchacz – *Czego możemy się nauczyć od Sokratesa?*

11.20 - Joanna Malinowska - *Neuronalny makrokosmos. Jak ludzki mózg konstruuje reprezentację rzeczywistości.*

11.40 – Marcin Byczyński – *Pojedynek honorowy – demonstracja kompetencji honorowych czy pieniactwo?*

12.00 -12.15 – Przerwa

12.15 – Barbara Kotowa - *Jak (praktycznie) pisać?*

12.45 - Marek Woszczyk - *Czy świat przyrody jest deterministyczny?*

13.15-13.30 – Przerwa

13.30 – Bianka Rolando - *„Co łączy gawrona z sekretarzykiem?” - Inspiracje filozoficzne w poezji własnej na podstawie ‘Białej książki’ oraz ‘Modrzewiowych koron’.*

Organizatorzy konferencji: Dr Piotr W. Juchacz, Dr Anna Malitowska (Instytut Filozofii UAM)

Sekretarze konferencji: mgr Anna Białas, mgr Marcin Byczyński

Zgłoszenia można przesyłać na adres: anna.m.malitowska@gmail.com lub juchaczp@amu.edu.pl

ABSTRAKTY

Piotr W. Juchacz

Czego możemy się nauczyć od Sokratesa?

Sokrates nie pozostawił po sobie dzieł pisanych, albowiem jego filozofowanie przejawiało się w żywym dialogu na ateńskiej agorze. Mimo to jego dialogiczny sposób filozofowania utrwalony w pismach uczniów (przede wszystkim Platona i Ksenofonta) inspiruje nas do dzisiaj. W niniejszym mini-wykładzie ukazana zostanie aktualność zarówno stosowanych metod, jak i pytań stawianych przez Sokratesa.

Marcin Byczyński

Pojedynek honorowy – demonstracja kompetencji honorowych czy pieniactwo?

W tradycji polskich kodeksów honorowych funkcjonowały odmienne sposoby określenia w nich podstawowych pojęć dotyczących postępowania honorowego (m. in. kryteria honorowości / niehonorowości, stosunek do pojedynku, zdolność honorowa kobiet). Systematyzacja tych podstawowych pojęć ma na celu odpowiedź na istotne pytanie: czy można wskazać i określić kompetencje honorowe wymagane od tak zwanych osób honorowych? A jeśli tak – to jakie?

Joanna Malinowska

Neuronalny makrokosmos

Jak ludzki mózg konstruuje reprezentację rzeczywistości.

Klasyczna definicja filozofii mówi o tym, że jest ona umiłowaniem prawdy. Czy jednak w dzisiejszych czasach, znając twierdzenia postmodernistów, znając teorię względności Einsteina i

posiadając (niewielką jeszcze, ale i tak niezwykle interesującą) wiedzę o pracy mózgu etc., możemy w dalszym ciągu mówić o jednej, obiektywnej prawdzie przez duże P? W swoim referacie postaram się nakreślić ten problem odnosząc się do niektórych koncepcji kognitywistycznych, mówiących o tym, że doświadczany przez nas obraz świata jest jedynie konstrukcją, niezwykle subtelną, zależną od kontekstu i podatną na manipulację. Co więcej, postaram się pokazać, że także wyobrażenie każdego z nas o samych sobie, swoim ciele itd. jest podobnym konstruktem.

Prof. dr hab. Barbara Kotowa
Instytut Filozofii UAM

Jak (praktycznie) pisać?

Celem wystąpienia jest zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zasadami technicznego przygotowania (opracowania) tekstów autorskich (typu: referat, rozprawa, recenzja, sprawozdanie, esej). Uwzględnione zostaną m.in. zasady dotyczące 1) **formułowania**: problemu, tematu, tytułu, podtytułu, planu całości, wstępu, zakończenia; 2) **sporządzania**: przypisów, bibliografii; 3) **zapisu** imion i nazwisk; 4) **zamieszczania** tabel, rysunków, wykresów itp.; 5) **wprowadzania** cytatów.

Marek Woszczyk

Czy świat przyrody jest deterministyczny?

Pytanie o to, czy świat fizyczny, w którym żyjemy i który badamy, jest ściśle deterministyczny, stawiali sobie przez stulecia filozofowie (metafizycy), ale od czasu, gdy zrodziła się w XVII wieku nowożytna fizyka, stało się ono również istotne dla przyrodowców (fizyków). Postaramy się wstępnie wyjaśnić podczas wykładu, co oznacza pojęcie „determinizmu” i dlaczego to pytanie jest tak istotne zarówno dla filozofów, jak i fizyków. Wskażemy również, dlaczego to zagadnienie ma głęboki związek z zagadką upływu czasu.

Bianka Rolando

**„Co łączy gawrona z sekretarzykiem?” Inspiracje filozoficzne w poezji własnej na podstawie
*Białej książki oraz Modrzewiowych koron***

W trakcie krótkiego wykładu spróbuję scharakteryzować swoją twórczość poetycką w oparciu o teorie filozoficzne, które w sposób pośredni lub bezpośredni inspirowały moje dwa poematy *Białą Książkę* i *Modrzewiowe korony*. Pierwsza, bezpośrednia, to inspiracja koncepcją metafizyki unitarnej negatywistycznej Leszka Nowaka oraz wątkami apofatycznymi w metafizyce. Na podstawie kilku pieśni z *Białej książki* ukazać w jaki sposób pojęcia filozoficzne takie jak: nicość, nic, wielość światów, bezświaty mogą wpływać na twórczość literacką. Ukazując wybrane fragmenty *Modrzewiowych koron* zobaczymy jak można kształtować poemat w oparciu o pojęcie „łaki”, poezji jako łączności, łączliwości, którą Leśmian upłócił pośrednio zainspirowany Henri Bergsonem. Czy filozofia inspiruje poezję? Wszak poeci swymi metaforami mogą inspirować filozofów. Opowiem o tym, w jaki sposób można przekuwać pojęcia i teorie filozoficzne na światotwórcze możliwości języka poetyckiego.

Bianka Rolando, doktor w zakresie sztuk wizualnych, artystka i poetka. Laureatka Nagrody im. Hłakowiczówny, stypendystka Ministra Kultury. Opublikowała: *Rozmówki włoskie* (2007, Sic! Warszawa), *Biała książka* (2009, Święte Wojciech, Poznań), *Modrzewiowe Korony* (2010, Biuro Literackie, Wrocław), w druku: *Podpłomyki* (2012). Współpracuje z galeriami Foksal i Leto w Warszawie, ostatnia wystawa (zbiorowa): „Jestem na prawie każdej wystawie”, Galeria Narodowa „Zachęta”, (2012).